

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

28. De conservatione rerum & dependentia à Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

MEDITATIO XXVIII.

De conservatione rerum, & dependentia à Deo.

PUNCTUM PRIMUM.

OMnia pendent à Deo in conservatione sui Omnia
esse, quæ est quasi continuata quædam pendent
creatio: sicut lumen in aëre, sole subtrahente à Deo.
concursum, statim perit: ita &c. Hoc est, quod
Paulus ait: *Portans omnia verbo virtutis sue.* Heb. 1. 3.
Et Isaias: *Conservata sunt, & nunc creata sunt,* Is. 48. 6.
& non ex tunc.

Hinc fiduciam concipiam ex Deo, ut ille:
Nos in omnipotente Deo confidemus, qui potest 2. Mac.
& venientes adversus nos, & universum mun- 8. 18.
dum uno nutu delere.

Item *timorem* à tam potenti, cùm justus sit. 1er. 10.
Corripe me, Domine, veruntamen in iudicio, & 24.
non in furore tuo, ne fortè ad nihilum redigas me.
Quomodo timerem offendere eum, qui me tri-
bus digitis appensum teneret in sublimi.

Item affectum concipiam *humilitatis*: cùm
ex me non subsistam, nisi qua sustentor, & si-
mul *charitatis* erga sustententem me.

PUNCTUM II.

AD conservationem etiam hominis concur- Benefi-
runt omnia à Deo creata, cœli, astra, mo- cia ex
tores, elementa & tot alia: unde cibus, & quæ- conser-
cunque faciunt ad conservationem hominis, vatione

Bb § quod

quod in particulari applicabo ad quasvis res ; quibus utor pro sustentatione , & commodo, quæ licet exiguæ , non extant tamen absque multis causis, tum particularibus, tum universalibus, à cælo, &c.

Item quòd Deus nunquã aliquid in nihilum redigit, sed ex uno aliud existere facit ; nec peccatores & dæmones ipsos : quamvis aliquando dixerit : *Pœnitet me fecisse hominem.*

Item quòd multa nos latent beneficia Dei, pro conservatione nostra, avertendo pericula mille : nec est malum, quod aliquis patitur quin ego similiter possem : latere autem ea vult, ut doceamur benefacere, non quæsitâ laude.

PUNCTUM III.

Actiones rerum à Deo dependent. **Q**uòd res omnes pendent à Deo, non in esse tantum conservando, sed ut operari possint : Ubi admiranda omnipotentia, quæ assistit omnibus in operando ac si uni tantum. Applicabo mihi, discurrendo per singulas operationes meas. *Omnia opera nostra operatus est Dominus in nobis.* Et, *Pater meus usque modo operatur.* Et hæc assistentia est infallibilis, nisi quando se subtrahat ad gloriam suam manifestandam : ut cum *Ignis non combussit tres pueros in fornace* : & concurrit ad ipsasmet actiones, quibus inest culpa, ne derogat humanæ libertati. O, ego non abutar tuo concursu ad malum!

If. 26. 12
Ioan.
5. 17.

Dan. 3.
5e.

lum! ac siquidem *in te movemur & sumus*: Act. 17.
quod, ago, & sum, tibi ferviat. 28.

Hinc humiliabor, quòd nihil plane agere ex 2. Cor.
me possum. *Non sumus sufficientes cogitare ali-* 3. 5.
quid à nobis, quasi ex nobis; sed sufficientia no- 10an.
stra ex Deo est, Et: sine me nihil potestis facere. 15. 5.
Ur homo non gloriatur: *Nunquid potest gloria-* 1. Pet.
ri securis contra eum qui secat in ea? Ergo hu- 5. 6.
miliamini sub potenti manu Dei, ut vos exaltet
in tempore visitationis.

MEDITATIO XXIX.

*Quid sit providentia, & qua bona
ex ea proveniant.*

PUNCTUM PRIMUM.

Providentia est dispositio mediorum per
quæ fines suos consequantur res creatæ, ac
præsertim homo. Ubi 1. considerandum, in
Deo ex parte intellectus inesse illi perfectam
notitiam finium, & mediorum, nec non & im-
pedimentorum, quæ objici possunt, & qua ra-
tione eis occurrendum. Unde ex ignoratio-
ne non potest falli divina providentia, sicuti po-
test humana. *Cogitationes mortalium timide,*
& incertæ providentia. 2. Ex parte voluntatis, *Sap. 9.*
quæ est summè bona, voluit rebus præfigere *14.*
excellentissimum finem, qualis est manifestatio *2.*
suæ gloriæ; sed præterea singulis rebus propri-
um & accommodatum, cum opportunis me-
diis:

Quid
provi-
dentia?
1.

Sap. 9.
14.
2.